

A Fővárosi Ítéltábla a Papcsák Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek a Dr. Németh Renáta Ügyvédi Iroda által képviselt alperes ellen fuvardíj megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2014. március 6. napján kelt 8.G.40.096/2012/48. számú ítélete ellen a felperes részéről benyújtott fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem értini, fellebbezéssel támadott rendelkezéseit helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 20.000,- (Húszezer) Ft. + áfa másodfokú ügyvédi munkadíjat.

Kötelezi az alperest, hogy az illetékfeljegyzési jogára tekintettel fizessen meg az államnak, az adóhatóság külön felhívására 71.740,- (Hetvenegyezer-hétszáznegyven) Ft le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított és a fellebbezés elbírálása szempontjából irányadó tényállás szerint az alperes a cég bélyegzőjével és aláírással ellátott két fuvarozás elvégzésére adott megbízásokat felperesnek. Az alperes részéről **K. S.** logisztikai asszisztens, a felperes részéről **H. P.** kontakt személy vett rész a felek közötti e-mail levélváltások és telefonbeszélgetések során. Az alperes munkatársa a 2011. március 2-án elküldött e-mailben a fuvar megbízásokat a felperesnek megküldte azzal, hogy kérte azokat lepecsételve és aláírva visszaküldeni a CMR biztosítással együtt e-mailben vagy faxon. A 2011. március 2-án kelt szerződés szerint 2011. március 2-i felrakással Törökországból - Gebze és Isztambul felrakóhelyekről - Budapestre és Győrbe 1.700,- euró fuvardíj ellenében történő fuvarozás elvégzésére adott megbízást a felperesnek az alperes.

A 2010. március 8-i keltezésű szerződésben megbízta az alperes a felperest 2011. március 9-i felrakással Törökországból - Gebze és Isztambul felrakási helyekről - Szegedre és Győrbe fuvarozással.

A felperes 2011. március 2-án visszaküldte a megbízásokat aláírva és lepecsételve azzal, hogy a megállapodás néhány pontjával nem értett egyet, ezért bizonyos javításokat végzett, remélve, hogy az új megállapodás az alperesnek megfelel. A felperes a 2010. március 8-i keltezésű megbízást 2011. március 9-i felrakás helyett 2011. március 10-én igazolta vissza.

A felperes mindkét fuvarozást teljesítette, amelyekről az 195531. és az NC 111698. számú fuvarlevelek (CMR) kiállításra kerültek, továbbá a felperes a fuvardíjakról kiállította a 20111745. számú 1400,- euró összegű és a 20111575. számú 1700,- euró összegű számlákat, amelyeket az alperesnek megküldött a fizetési határidők feltüntetésével. **K. S.** , **Sz. C.** - a felperes ügyintézőjének

- részére 2011. március 21-én elküldött e-mailben tájékoztatta a felperest arról, hogy nem jól állította ki a számlát, mert az EU-n kívüli fuvar és vámáru-behozatal esetén a díj mentes az áfa alól. A felperes ugyanazon a napon e-mailben a javított számlát megküldte az alperesnek, tájékoztatva őt arról, hogy a javított számla kerül postázásra. Az alperes logisztikai ügyintézője, **K. S.** ugyanezen a napon 11 óra 10 perckor küldött e-mailben elfogadta a módosított számlát, azzal kapcsolatban semmilyen kifogást nem tett.

Az alperes a fuvardíjat nem fizette meg, ezért a felperes jogi képviselője 2011. május 30-án és 2011. augusztus 3-án felszólította az alperest 3.100,- euró és a számlák esedékességétől számított késedelmi kamatainak a megfizetésére. Az alperes 2011. május 30-án kelt felperesi felszólító levelet - a térítvevény tanúsága szerint - 2011. május 31-én átvette, míg a 2011. augusztus 3-án kelt felperesi felszólítást a posta „elköltözött” jelzéssel küldte vissza.

A felperes az 52017/Ü/31177/2011/2. számú, 2011. szeptember 27-én kelt fizetési meghagyás tartalma szerint 3.100,- euró tőke és 1.700,- euró után 2011. április 21. napjától, 1.400,- euró után 2011. április 30. napjától annak késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

Az alperesi ellentmondás folytán perré alakult eljárásban a Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság a felperes kereseti kérelmét - amely a fizetési meghagyásban foglaltakkal azonos - hatásköre hiánya miatt a Fővárosi Bírósághoz áttette. Hangsúlyozta, hogy alappal hitte azt, hogy **K. S.** az alperes képviseletében nyilatkozattételre jogosult. A szerződések létrejöttét és a szerződésszerű fuvarozás teljesítésének elfogadását alátámasztja, hogy az alperesi társaság a számlákat befogadta. Az alperes a szerződések aláírását elismerte, a szerződés tartalmának és a szerződő felek ismeretében az alperes nem lehetett olyan tévedésben, ami a felek közötti jogviszonyra kihatással lenne. A felperes igazoltan szerződésszerűen teljesített. Nem tartotta életszerűnek, hogy **K. S.** nem annak a társaságnak a nevében küld szerződést, amelyik dolgozik, hanem egy más cég nevében, külön utalás hiányában idegen iratot az alperes e-mail címéről továbbít.

Az alperes a kereseti kérelem elutasítását kérte vitatva a kereset jogalapját és összecszerúségét. Védekezését az eljárás során többször módosította. Előadta, hogy az alperessel **A. O.**, az **Logisztika Kft.** ügyvezetője munkakapcsolatban állt. A megrendelések keltének időszakában tárgyalásokat folytatott a felperessel a perbeli fuvarozások elvégzésére, az alperes tudomása nélkül. Állította, hogy a fuvarozási szerződést az alperessel íratta alá, azzal, hogy ez a szerződés egy másik ügyletre vonatkozik, amelyet az **Logisztika Kft.**, illetve az alperes köt egymással. A Ptk. 210. § (1) bekezdésére hivatkozással tévedés alapján a perbeli szerződéseket megtámadta, később a peres eljárás során ezt a kifogását nem tartotta fenn.

Az elsőfokú eljárás során az alperes részére ügygondnok került kirendelésre, aki szintén a kereseti kérelem elutasítását kérte, arra hivatkozással, hogy a csatolt iratok szerint az ... Logisztikai Kft. vette át az NC11698 számú fuvarlevél szerinti árut, és az NC195531 fuvarlevélben az alperesi átvétel nem igazolt. A rendelkezésre álló másolati példányokon az átvétel dátuma és az átvevő aláírása, bélyegzője olvashatatlan. Később az ügygondnok tisztségéből történő felmentését követően az alperes az érdemi védekezését akként módosította, hogy a felek között fuvarozási szerződés érvényesen nem jött létre, mert az alperes részéről a szerződéskötési akarat hiányzott, a megbízást nem az alperes írta alá. Hangsúlyozta, hogy az alperesi társaság törvényes képviselője nem kötötte meg a perbeli szerződéseket. Előadta, hogy az egyik szerződés 2010. március 8-i keltezésű egy évvel korábbi dátumú, amely nem egyezik a többi irattal. Amennyiben ez a dátum elírásnak tekinthető, akkor is megállapítható, hogy a két szerződésnek a formátuma lényegesen eltér. Hangsúlyozta, hogy **K. S.** nem volt az alperes törvényes képviselője.

Az elsőfokú bíróság a 2014. március 6. napján kelt 8.G.40.096/2012/48. számú ítéletében kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 3.100,- eurót és 1.700,- eurónak 2011. április 21. napjától, 1.400,- eurónak 2011. április 30. napjától 2013. június 30. napjáig számított minden naptári félév teljes idejére az Európai Központi Bank által meghatározott, az érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes irányadó kamatlábbal megegyező mértékű kamatának hét százalékkal növelt összegű kamatát, 2013. július 1. napjától a megfizetés napjáig számított késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes, az Európai Központi Bank által meghatározott mértékű alapkamat nyolc százalékponttal növelt értékű kamatát, 123.390,- forint perköltséget. A felperes ezt meghaladó keresetét elutasította.

Határozatának indokolása szerint elsődlegesen a körben volt szükségszerű bizonyítási eljárást lefolytatni, hogy a felek között a per tárgyát képező fuvarozási szerződések létrejöttek-e. A tanúként meghallgatott **H. P.**, **K. Lné** (született: **K. S.**), valamint **Ö. A.** tanúk vallomását egyenként értékelte. **K. S.** tanú vallomása alapján megállapította, hogy a fuvar megbízásokat bélyegzővel, aláírással kapta meg, amelyeket e-mailben elküldött a felperesnek. **Ö. A.** tanú elismerte, hogy a fuvarozási szerződéseken az alperesi társaság bélyegzője szerepelt, a bélyegzőt nem elzárva tartották, ahhoz bárki hozzáfért. **K. S.** és **Ö. A.** tanúk vallomása egyezett a tekintetben, hogy **K. S.** a megbízásokat aláírva, lebélyegezve kapta és azokat e-mailben továbbította a felperesnek. **H. P.** tanú előadása szerint a felperesi társaság részéről ő írta alá a szerződéseket, azt megelőzően telefonon és e-mailben is tartotta a kapcsolatot az alperes részéről **K. S.**-val. A tanúk vallomása, a perben becsatolt okiratok tartalma alapján megállapította, hogy a felek között két nemzetközi áru fuvarozási szerződés jött létre. Indokolatlannak tartotta **A. O.** tanúkenti meghallgatását, figyelemmel arra, hogy az alperes részéről, annak ügyvezetője **Ö. A.** elismerte, hogy az alperesi társaság bélyegzője szerepel a megbízásokon és **K. S.** a tanúvallomásában megerősítette, hogy aláírva, bélyegzővel ellátva kapta meg a megbízásokat, amelyeket e-mailben a felperesi társaságnak továbbított. Álláspontja szerint, a felek alkalmazottai közötti e-mail váltások is a szerződések létrejöttét igazolták. Nem találta igazoltnak, hogy az alperes a felperes részére visszaküldte volna a számlákat, okirati bizonyíték e vonatkozásában a perben nem került becsatolásra, ugyanakkor az alperes által kifogásolt számla javítása a felperes részéről megtörtént, amit az alperes alkalmazottja elfogadott. Mindezek alapján a felperes és az alperes között a Ptk. 488. § (1) bekezdése szerinti, valamint a „Nemzetközi Közúti Áru fuvarozási Szerződésről szóló”, Genfben, az 1956. évi május 19. napján kelt Egyezmény kihirdetéséről szóló 1971. évi 3. tvr. (CMR) 1. fejezet, 1. cikk 1.) pontjában foglaltak szerinti nemzetközi fuvarozási szerződés jött létre. Igazolhatóan, a felek a CMR 4. cikkében foglaltak szerint a fuvarozási szerződésekről fuvarleveket állítottak ki, amelyek a CMR 9. cikk 1.) pontja értelmében igazolták a fuvarozási szerződések megkötését, a szerződések feltételeit és azt, hogy a fuvarozó az árukat átvette. A CMR fuvarleveleken a címzettek fenntartás nélkül átvették az árukat, a felperes ezért a Ptk. 499. § (1) bekezdése alapján jogosult a fuvarozási díj megtérítését követelni. Az alperes a Ptk. 298. § a) pontja alapján esett késedelembe, a bíróság a késedelmi kamat kezdő időpontját a számlákban megjelölt fizetési határidőt követő naptól állapította meg. A késedelmi kamat mértéke vonatkozásában azonban a kereseti kérelemtől eltérően a jegybanki alapkamat kétszeres mértékű kamata helyett azt a Ptk. 301/A. § szerint állapította meg, tekintettel arra, hogy igazolhatóan a felek a késedelmi kamat mértéke tekintetében nem állapodtak meg.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az alperes nyújtott be fellebbezést, melyben elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, másodlagosan pedig annak megváltoztatásával a felperes keresetének elutasítását és perköltségben marasztalását kérte.

Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, a tényállást maradéktalanul nem tisztázta. Állította, hogy a felperessel érvényesen nem kötött szerződést, mivel azt nem az arra jogosult ügyvezető írta alá. Az ügyvezetésre jogosult tagok Törökországban tartózkodtak a fuvarszerződések dátuma szerinti időpontban. Az elsőfokú bíróság nem vizsgálta, hogy az aláírás

kitől származhatott, csupán arra alapította az ítéletét, hogy az alperesi társaság bélyegzője került a szerződésekre. E vonatkozásban nem vette figyelembe azt az alperesi állítást, mely szerint a bélyegzők úgy is rákerülhettek az okiratokra, hogy az **Logisztika Kft.**-vel egy irodában történő tartózkodás miatt, azt bárki rábélyegezhette. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság azt sem értékelte kellő súllyal, hogy **K. S.** tanúvallomása szerint ő már egy aláírt szerződést kapott meg **A. O.** tól, és nem látta, hogy a szerződést ki írta alá. Mindezekre tekintettel - álláspontja szerint - lényeges lett volna **A. O.** meghallgatása. A per eldöntése szempontjából a bizonyítás hiányos volt.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében - annak tartalma alapján - az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

Arra hivatkozott, hogy **A. O.** t az alperes saját vállalása ellenére nem állította elő az elsőfokú eljárásban. **K. Lné** (született **K. S.**) tanú - ténylegesen az alperesi törvényes képviselő rokona - nem volt idézhető a szembesítésre, és az alperes volt az, aki elállt a szerződések vonatkozásában az igazságügyi írásszakértő kirendelésére vonatkozó indítványától. A perbeli szerződések megkötése vonatkozásában az alperesi nyilatkozatok ellentétesek, maga az alperes nyilatkozta korábban azt, hogy a fuvarozási szerződést **A. O.** az alperessel íratta alá (alperesi ellenkérelem, 2012. február 23. első oldal), és szintén maga az alperes nyilatkozott arról, hogy álláspontja szerint a szerződés megkötésekor az alperest megtévesztették, így nem az általa kívánt jognyilatkozatot írta alá (alperesi ellenkérelem, 2012. február 23. első oldal). Hangsúlyozta, hogy **K. S.** a felperes által benyújtott számlákat kizárólag az áfa elszámolás szempontjából kérte javítani, azaz az alperes a számlákat befogadta a javítást követően.

A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy az alperes fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (3) bekezdésében foglaltak alapján a fellebbezési kérelem és az ellenkérelem korlátai között bírálta felül, ezért nem vizsgálta a felperes keresetének a kamat mértékére vonatkozó elutasító rendelkezést.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, abból megalapozott és a Pp. 221. § (1) bekezdésében foglaltak szerint, okszerűen mérlegelt bizonyítékok alapján, helyesen döntött.

Elsődlegesen rögzíti a másodfokú bíróság, hogy a felek között nem volt vitatott a megállapodásokban rögzített fuvardíjak mértéke és az, hogy a felperes a fuvarfeladatot teljesítette.

A fellebbezés kapcsán rámutat arra, hogy az alperesi munkavállaló által befogadott és a felperes részére továbbított szerződések, a felek közötti e-mail váltások, a fuvarlevelek és a tanúvallomások tartalmának egybevetése és mérlegelése alapján életszerűtlen, hogy a felperes nem az alperes megbízására végezte el a fuvarfeladatokat.

Az alperes elismerte, hogy a szerződéseken a saját bélyegzője szerepelt. Vitatta ugyan, hogy a bélyegzőkön nem a társaság törvényes képviselőjének az aláírása van, azonban e vonatkozásban a szakértő kirendelésére vonatkozó indítványát nem tartotta fenn.

A. O. tanú meghallgatására az elsőfokú eljárásban nem került sor, a tanú akadályoztatása miatt. Az ítéltábla megítélése szerint a tanú vallomása a rendelkezésre álló, és az első fokú bíróság által okszerűen értékelt bizonyítékokkal szemben sem tudná kétséget kizáróan igazolni, hogy az alperesi bélyegzőn szereplő aláírások kitől származnak, és nem lenne elegendő ahhoz, hogy kétséggé tegye azt, hogy a felperes az alperes megbízása alapján teljesítette a fuvarfeladatot.

A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint eljárási szabálysértést az elsőfokú bíróság nem valósított meg, a Pp. 221. § (1) bekezdése szerinti, okszerűen értékelt bizonyítékok alapján, megalapozottan utasította el **A. O.** tanú meghallgatására vonatkozó alperesi indítványt.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján - annak helytálló indokaira tekintettel - helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdésére figyelemmel kötelezte az alperest a felperes másodfokú ügyvédi munkadíjának a megfizetésére; annak mértékét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5)-(6) bekezdései alapján, a kifejtett tevékenységgel arányosan, mérlegeléssel állapította meg, figyelemmel a pertárgy értékére is.

Az alperes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illetékről a Pp. 78. § (1) bekezdésén túl, az Itv. 59. § (1) bekezdése, 74. § (3) bekezdése és a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése szerint rendelkezett.

Budapest, 2015. év szeptember hó 24. napján

. Mika Ágnes s.k.
a tanács elnöke

. Ócsai Beatrix s.k.
előadó bíró

Dr. Buglyó Gabriella s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

bíróági tisztviselő